

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 221.558 van 29 november 2012
in de zaak A. 200.505/VII-38.115.**

In zake : 1. Guido DEBOEVER
 2. Hans VAN KERREBROECK
 3. de BVBA LVDK
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaten Pieter-Jan Defoort en Sofie Rodts
 kantoor houdend te 8000 Brugge
 Predikherenstraat 23, bus 1
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de DEPUTATIE VAN DE PROVINCIE
WEST-VLAANDEREN

Tussenkomende partij :
 de NV O'BIO
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaten Steve Ronse en Kaat Decock
 kantoor houdend te 8500 Kortrijk
 President Kennedypark 6, bus 24
 bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 1 juni 2011, strekt tot de nietigverklaring van het besluit van de deputatie van de provincie West-Vlaanderen van 24 maart 2011 waarbij het bestuurlijk beroep ingesteld tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Beernem van 5 november 2010, houdende weigering aan de NV O'BIO van de milieuvergunning voor het exploiteren van een biologisch fruitteeltbedrijf, gelegen aan de Hulstlo te Beernem, wordt ingewilligd en aan de NV O'BIO de gevraagde vergunning wordt verleend voor een termijn van twintig jaar.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partijen hebben een memorie van wederantwoord ingediend.

De tussenkomende partij heeft een verzoekschrift tot tussenkomst ingediend. De tussenkomst is toegestaan bij beschikking van 26 juli 2011. De tussenkomende partij heeft een memorie ingediend.

Auditeur Dieter Decock heeft een verslag opgesteld.

De verwerende partij en de tussenkomende partij hebben een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verzoekende partijen hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 14 juni 2012.

Staatsraad Peter Sourbron heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Sofie Rodts, die verschijnt voor de verzoekende partijen, adjunct-adviseur Sandy Vanparys, die verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Jonas Riemslag, die loco advocaat Steve Ronse verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Auditeur Dieter Decock heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Op 13 juli 2010 dient de tussenkomende partij een milieuvergunningsaanvraag in voor de uitbating van een biologisch fruitteeltbedrijf, gelegen aan de Hulstlo te Beernem. Naast de melding van een aantal inrichtingen van klasse 3, strekt de aanvraag tot het verkrijgen van een vergunning voor een grondwaterwinning bestaande uit dertien verbuisde boorputten met een opgepompt debiet van 23.300 m³ per jaar.

3.2. Bij besluit van 5 november 2010 weigert het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Beernem de gevraagde vergunning.

3.3. De tussenkomende partij stelt tegen deze weigeringsbeslissing bestuurlijk beroep in bij de deputatie van de provincie West-Vlaanderen.

3.4. In het kader van de administratieve beroepsprocedure worden een aantal adviezen verleend :

- a) het advies van de Vlaamse Milieumaatschappij (hierna : VMM) is gunstig;
- b) de afdeling Milieuvergunningen adviseert eveneens gunstig, doch onder meer op voorwaarde dat er "geen grondwaterwinningen worden aangelegd op de percelen in bosgebied";
- c) nadat de aanvrager van de vergunning had verduidelijkt "dat de boorputten nog dienen (te worden) aangelegd, (...) (en) dat het (dus) perfect mogelijk is om de putten dermate aan te leggen dat niet geraakt wordt aan het bosgebied", verleent ook de Provinciale Milieuvergunningscommissie een gunstig advies over de aanvraag, op voorwaarde dat de exploitant een aangepast uitvoeringsplan neerlegt waarop de concrete ligging van de dertien boorputten wordt aangeduid.

3.5. De tussenkomende partij dient vervolgens een aangepast inplantingsplan in.

3.6. Met een besluit van 24 maart 2011 willigt de deputatie van de provincie West-Vlaanderen het beroep in. De gevraagde milieuvergunning wordt verleend voor een termijn van twintig jaar. Bij de exploitatie van de waterwinning dienen een aantal bijzondere voorwaarden in acht te worden genomen.

De beslissing van 24 maart 2011 is het voorwerp van onderhavig annulatieberoep. Ze steunt onder meer op de volgende motieven :

"Stedenbouwkundige toets

Volgens het gewestplan is de bouwplaats gelegen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied. Agrarische gebieden zijn bestemd voor de landbouw in de ruime zin. Landschappelijk waardevolle gebieden zijn gebieden waarvoor bepaalde beperkingen gelden met het doel het landschap te beschermen of aan landschapsontwikkeling te doen.

Er mag geoordeeld worden dat het beroepsmatig telen en verwerken van bessen verenigbaar is met de bestemming agrarisch gebied. In die zin zijn tevens alle gebouwen die nodig zijn voor het telen en verwerken in principe vergunbaar, mits de schoonheidswaarde van het landschap niet in het gedrang wordt gebracht.

Door het gebruik van geschakelde volumes wordt een monotoon uitzicht vermeden. Door een doordachte keuze inzake materiaalgebruik, alsook door de keuze van inplanting waarbij aansluiting wordt gezocht bij bestaande bebouwing in de onmiddellijke omgeving (cfr. houthandelsbedrijf), integreert het project zich volkomen in landschappelijk waardevol gebied. Van een schaalbreuk is hoegenaamd geen sprake. Op die manier wordt de schoonheidswaarde van het landschap niet in gevaar gebracht. Bovendien is het project voorzien van een degelijke aanplanting. Op die manier wordt zelfs aan landschapsontwikkeling gedaan.

De toegang ligt op amper 100 m van de Reigerlostraat (N370) en op 600 m van de afrit van de autosnelweg. Deze afstand tot de grote verkeersassen is dus uiterst minimaal te noemen. Bovendien hoeft geen transport op kleine wegen te gebeuren. De onderneming kan als vlot bereikbaar worden beschouwd. Mede door de inplanting van het gebouw, worden de transporten van het veld naar het bedrijf tot een minimum herleid. Immers de plantages worden zodanig aangelegd dat het gebruik van de openbare weg maximaal wordt vermeden.

Aan de overzijde van de toegangsweg (Hulstlo) bevindt zich een houthandel (Houthandel Vandenbroucke), desbetreffend bedrijf beschikt niet over een toegangsweg langs 'Hulstlo'.

Het gebied waar de exploitatie zich situeert behoort tot de relictzone 'oude

veldgebieden: Hoogveld, Blekkerbos, Bulskampveld', heeft een hoge cultuurhistorische waarde en wordt frequent aangewend door wandelaars en fietsers.

Volgende transportbewegingen, gekoppeld aan de exploitatie van het fruitteeltbedrijf, worden verwacht :

- auto's van vaste en tijdelijke werknemers: 4 à 8 per dag
- auto's van particuliere klanten: variabel al naargelang het seizoen. 5 à 10 aan het begin (half juni) en aan het einde (eind september) van het plukseizoen. 20 à 25 bij piekooft (eind juli - begin augustus)
- afvoer bessen naar derden: 5 vrachtwagens per week
- aanvoer hulpstoffen door derden: 1 vrachtwagen per week

Tijdens het piekseizoen valt een maximum aan transportbewegingen te verwachten nl. maximaal 35 bewegingen per dag. Er dient te worden opgemerkt dat de huidige niet-vergunningsplichtige exploitatie reeds transportbewegingen genereert. De inrichtingen die onderdeel uitmaken van de milieuvergunningaanvraag in casu zullen geen significante toename van de transportbewegingen veroorzaken.

Gelet op de beperkte afstand tot grote verkeersassen (ca. 100 meter tot de N370 en ca. 600 meter tot de E40) valt de hinder gekoppeld aan bovenstaande transportbewegingen als aanvaardbaar te beschouwen.

Concluderend kan gesteld worden dat huidige aanvraag kadert in een landbouwactiviteit. De aanvraag voldoet aan het esthetisch criterium en is verenigbaar met de goede ruimtelijke ordening".

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

Excepties

4. De tussenkomende partij betwist dat de verzoekende partijen over het in rechte vereiste belang beschikken.

Ten aanzien van de eerste verzoeker wordt er op gewezen dat hij onmogelijk kan gewagen van een rustige en onverstoorde leefomgeving omdat zijn woonplaats gelegen is aan een zeer drukke gewestweg. Hij zou in ieder geval niet aantonen dat de tenuitvoerlegging van de bestreden vergunning zal leiden tot lawaaihinder, mobiliteitshinder of een verdroging van de bodem. De percelen van de tweede verzoeker worden, zo vervolgt de tussenkomende partij, van de vergunde inrichting gescheiden door een weg, een houthandelbedrijf en andere woningen, zodat ook hij geen hinder van de exploitatie kan ondervinden. Het belang in hoofde van de derde verzoekende partij wordt als onduidelijk

bestempeld, nu de percelen van de tussenkomende partij reeds worden gebruikt voor de bessenteelt en een dergelijke activiteit op zich niet vergunningsplichtig is. Het werkelijke opzet van het verzoekschrift bestaat erin, zo meent de tussenkomende partij, de facto een bouwverbod te verkrijgen, hetgeen zij onaanvaardbaar acht. Bijkomend werpt de tussenkomende partij nog op dat uit niets blijkt dat Filip Vandamme aangesteld is als zaakvoerder van de derde verzoekende partij.

5. In hun memorie van wederantwoord verwijzen de verzoekende partijen naar een aantal arresten van de Raad van State ter staving van hun stelling dat het, bij het aantonen van een belang bij een annulatieberoep tegen een milieuvergunning, volstaat om in de onmiddellijke omgeving van de vergunde inrichting te wonen. Voorts zou uit de stukken die zij hebben neergelegd moeten blijken dat Filip Vandamme zaakvoerder is van de derde verzoekende partij.

Beoordeling

6. Luidens artikel 19, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, kunnen de annulatieberoepen voor de afdeling bestuursrechtspraak worden gebracht door elke partij welke doet blijken van een benadeling of van een belang.

Om zijn belang aan te tonen bij de nietigverklaring van de vergunning voor de exploitatie van een hinderlijke inrichting, moet degene die opkomt tegen die vergunning minstens aannemelijk maken dat hij hinder of nadeel kan ondervinden door de exploitatie. Opdat van een voldoende belang sprake zou zijn, moet echter niet worden aangetoond dat die hinder onaanvaardbaar is.

De afstand tussen de woon- of verblijfplaats van de omwonende en de plaats waar de hinder zijn oorsprong vindt, geldt daarbij als een belangrijk objectief criterium. De weging van het objectief gegeven van de afstand tussen de vergunde inrichting en de woonomgeving van de verzoekende partij hangt af van

de concrete gegevens van de zaak, inzonderheid van de aard en de kenmerken van de vergunde inrichting.

7. In onderhavige zaak wordt niet betwist dat de eerste en de derde verzoekende partij elk eigenaar zijn van een perceel dat onmiddellijk grenst aan één van de percelen waarop de betrokken milieuvergunningsaanvraag betrekking heeft. Voorts blijkt uit de gegevens van de zaak dat de tweede verzoeker eigenaar is van een onroerend goed, gelegen in de onmiddellijke omgeving van de bestreden inrichting. De voormelde zakelijke rechten alleen al verschaffen de verzoekende partijen het rechtens vereiste belang bij het bestrijden van de verleende milieuvergunning.

Rekening houdend met de concrete gegevens van de zaak kan de Raad van State te dezen ook niet met absolute zekerheid vaststellen dat de eerste en de tweede verzoeker op hun woonplaats, die relatief dicht bij de vergunde inrichting gesitueerd is, geen enkele hinder van de exploitatie zullen ondervinden.

Dat de eerste en de tweede verzoeker door de ligging van hun respectieve onroerende goederen actueel niet het genot hebben van een "rustige, onverstoorde woonsituatie", doet aan de voormelde vaststellingen geen afbreuk. Het is immers niet omdat deze verzoekers reeds bepaalde vormen van hinder in hun woonomgeving ondervinden, hen het recht moet worden ontzegd om op te komen tegen een inrichting die mogelijk bijkomende hinder teweegbrengt.

Het feit dat op de percelen die grenzen aan de eigendom van de derde verzoekende partij reeds aan bessenteelt wordt gedaan, verandert niets aan het vergunningsplichtig karakter van de inrichting die het voorwerp is van de bestreden beslissing. Het beweerd nastreven van een "bouwverbod" verhindert niet dat op rechtmatige wijze de ter beschikking staande rechtsmiddelen worden aangewend om de voorgenomen exploitatie te verhinderen.

8. In zoverre de tussenkomenende partij er op wijst dat de aanstelling van Filip Vandamme als zaakvoerder van de derde verzoekende partij uit geen enkel stuk blijkt, volstaat de vaststelling dat de beslissing tot in rechte treding werd ondertekend door twee zaakvoerders terwijl luidens de neergelegde statuten de handtekening van één van hen volstaat.

De excepties worden verworpen.

V. Onderzoek van de middelen

Eerste middel, eerste onderdeel

Standpunt van de partijen

9. De verzoekende partijen roepen in een eerste middel de schending in van de artikelen 11.4.1 en 15.4.6.1 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen (hierna : inrichtingsbesluit), van artikel 30, § 1, 5°, van het besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning (hierna : Vlarem I), van artikel 17 van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

In een eerste onderdeel bekritisieren de verzoekende partijen de in het bestreden besluit uitgevoerde stedenbouwkundige toets. Zij benadrukken hierbij in eerste instantie dat het grootschalige project de schoonheidswaarde van het landschap op ernstige wijze aantast, schoonheidswaarde die volgens hen tot uiting komt in verschillende documenten, zoals de landschapsatlas, het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan Beernem, de biologische waarderingskaart en de ecokwetsbaarheidskaart, en die ook door verschillende instanties werd

bevestigd in het kader van de beoordeling van de stedenbouwkundige aanvraag. De verzoekende partijen betogen dat dienaangaande de motivering van het bestreden besluit beperkt is tot een letterlijke overname van de motieven van de stedenbouwkundige vergunning, dat die motivering niet correct en niet afdoende is, dat het gebruik van geschakelde volumes en de materiaalkeuze louter de architectuur verantwoorden, doch niet kunnen worden ingeroepen ter verantwoording van de aantasting van het waardevolle landschap, dat betwijfeld kan worden of die materiaalkeuze wel zo doordacht is aangezien nergens hout of een ander landelijk materiaal wordt gebruikt, dat de reeds aanwezige bebouwing niet kan worden aangewend om een verdere aantasting van het betrokken landschap te rechtvaardigen, dat de verplichte aanleg van een groenscherm er integendeel op wijst dat de schoonheidswaarde van het landschap door de constructies dreigt te worden geschonden en dat in het bestreden besluit ook niet wordt nagegaan of de grondwaterwinningsputten de schoonheidswaarde van het landschap niet in het gedrang brengen, hetgeen volgens hen des te meer klemmt daar deze putten, krachtens het bestreden besluit, niet mogen worden aangelegd in het "kwetsbaar" bosgebied, terwijl ook het landschappelijk waardevol agrarisch gebied een kwetsbaar karakter heeft.

10. De verwerende partij antwoordt dat de beweerde aantasting van het landschappelijk waardevol agrarisch gebied niet voortvloeit uit de thans bestreden milieuvergunning, maar wel uit de stedenbouwkundige vergunning, dat zij bij de beoordeling van de milieuvergunningsaanvraag niettemin een afdoende stedenbouwkundige toetsing heeft uitgevoerd, dat zij daarbij is uitgegaan van de vaststelling dat de aangevraagde inrichting enkel milieuvergunningsplichtig is omwille van de winning van grondwater, dat de andere activiteiten hetzij niet-ingedeeld zijn, hetzij behoren tot de derde klasse, dat boorputten het betrokken gewestplanvoorschrift niet kunnen schenden omdat zij met een bescheiden debiet op deze locatie zijn te verantwoorden. Voorts acht zij het beroepsmatig telen en verwerken van bessen verenigbaar met de bestemming agrarisch gebied, terwijl de nevenfuncties niet vergunningsplichtig en bijgevolg irrelevant zijn. De verwerende partij wijst er op dat in het bestreden besluit aandacht is besteed aan het gebruik

van geschakelde volumes, het doordachte materiaalgebruik, de gekozen inplantingsplaats, de voorziene aanplanting, de omgeving, de ontsluiting en de transportbewegingen, zodat zij op een onderbouwde manier tot de conclusie is gekomen dat de aanvraag kadert in een landbouwactiviteit, voldoet aan het esthetisch criterium en verenigbaar is met de goede ruimtelijke ordening.

11. De tussenkomende partij werpt op dat de verzoekende partijen geen belang hebben bij het middel omdat zij zich in werkelijkheid verzetten tegen de stedenbouwkundige vergunning en niet tegen de bestreden milieuvergunning.

Ten gronde zet de tussenkomende partij uiteen dat in het kader van de thans voorliggende milieuvergunningsaanvraag enkel de grondwaterwinning milieuvergunningsplichtig is, dat moeilijk kan worden voorgehouden dat de boorputten de schoonheidswaarde van het landschappelijk waardevol agrarisch gebied in het gedrang kunnen brengen, dat bij die beoordeling rekening moet worden gehouden met de concrete plaatsgesteldheid, dat de bestreden beslissing steunt op concrete motieven waarin wordt gewezen op het gebruik van geschakelde volumes en op de aanwezigheid van een houthandelbedrijf, waarbij aansluiting wordt gezocht, dat het aanplantingsplan te dezen geen decisieve waarde heeft, dat er een gunstig advies voorligt van het Agentschap voor Natuur en Bos, dat het evident is dat bij de beoordeling van het stedenbouwkundige aspect van de milieuvergunningsaanvraag wordt teruggevallen op de relevante aspecten uit het stedenbouwkundig dossier, dat wanneer naast een milieuvergunning ook een stedenbouwkundige vergunning vereist is, de esthetische toetsing moet plaatsvinden bij de beoordeling van de stedenbouwkundige vergunningsaanvraag en dat over de exploitatie van de grondwaterwinning positieve adviezen werden uitgebracht door de VMM en de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening.

12. De verwerende partij wijst in haar laatste memorie op de motivering van het bestreden besluit waarin wordt aangegeven dat de visuele impact van de inrichting aanvaardbaar is. Zij betoogt nog dat de betrokken omgeving gekenmerkt wordt door twee grote verkeersassen, een houthandel en een relictzone met een hoge cultuurhistorische waarde, dat het gebouw waarin enkel een aantal activiteiten van de derde klasse zullen plaatsvinden wordt opgericht nabij de aanwezige woningen en houthandel, dat de grondwaterwinningen geen enkele invloed hebben op de schoonheidswaarde van het omliggende landschap, dat de voorziene aanplanting duidelijk een meerwaarde betekent maar geen noodzakelijke vereiste is om de schoonheidswaarde van het landschap niet in het gedrang te brengen, dat het bestreden besluit gebaseerd is op feitelijk juiste gegevens en dat zij, uitgaande van die feitelijke omstandigheden en na onderzoek van het beoogde project, binnen de haar toegekende appreciatiebevoegdheid heeft geoordeeld dat de inrichting verenigbaar is met de toepasselijke stedenbouwkundige voorschriften en aanvaardbaar is in de omgeving.

13. In haar laatste memorie doet de tussenkomen partij gelden dat de verwerende partij, gelet op het specifieke materiaalgebruik, de concrete inplantingsplaats, het gebruik van geschakeerde volumes en het voorziene aanplantingsplan, tot de conclusie is gekomen dat de schoonheidswaarde van het landschap niet wordt aangetast, dat in de bestreden beslissing uitdrukkelijk wordt gewezen op de aanwezigheid van een nabijgelegen houthandelbedrijf, dat bedoeld bedrijf de meest bepalende factor is voor het uitzicht van het betrokken gebied, dat de verwerende partij heeft geoordeeld dat het betwiste project aansluit bij de bestaande bebouwing en dat door de concrete vormgeving en het materiaalgebruik de schoonheidswaarde van het landschap niet wordt aangetast, dat de formele motiveringsplicht niet vereist dat alle kenmerken van het betrokken gebied besproken worden maar het volstaat dat de vergunningverlenende overheid de meest relevante kenmerken ervan bij haar beoordeling betreft, dat de Raad van State niet in de plaats van de vergunningverlenende overheid de inpasbaarheid van de inrichting in het landschappelijk waardevol agrarisch gebied vermag te beoordelen, dat hij enkel kan nagaan of het bestuur zijn appreciatiebevoegdheid op

regelmatige wijze heeft uitgeoefend, dat de stedenbouwkundige toetsing zich in de eerste plaats moet toespitsen op de vergunningsplichtige onderdelen van de inrichting, dat te dezen enkel de grondwaterwinning vergunningsplichtig is terwijl alle andere onderdelen van de inrichting louter meldingsplichtig zijn, dat indien zij zou beslissen afstand te doen van het voornemen om de grondwaterwinning te realiseren een melding zou volstaan waardoor een stedenbouwkundige toetsing niet nodig zou zijn en dat niet-vergunningsplichtige tuinbouwteelten die in volle grond plaatsvinden niet het voorwerp kunnen zijn van een stedenbouwkundige beoordeling.

Beoordeling

A. Ontvankelijkheid van het middel

14. Milieuvergunningsaanvragen moeten worden getoetst aan de geldende ruimtelijke en planologische voorschriften. Zulks is ook onverkort het geval wanneer de voor de realisatie van het project vereiste stedenbouwkundige vergunning reeds werd verleend op het ogenblik dat uitspraak wordt gedaan over de milieuvergunningsaanvraag.

De vernietiging van een beslissing over een milieuvergunningsaanvraag kan worden gevorderd op grond van middelen die zich in de stedenbouwkundige sfeer bevinden. Het middel kan dan ook tot de nietigverklaring van het bestreden besluit leiden.

Het middel is ontvankelijk.

B. Gegrondheid van het middel

15. In de bestreden beslissing wordt gesteld dat de inrichting, volgens het toepasselijke gewestplan Brugge-Oostkust, "deels in een landschappelijk waardevol agrarisch gebied en deels in een bosgebied" gelegen is.

Voor landschappelijk waardevolle agrarische gebieden gelden de bestemmingsvoorschriften neergelegd in de artikelen 11.4.1 en 15.4.6.1 van het inrichtingsbesluit.

Artikel 11.4.1 van het inrichtingsbesluit luidt als volgt :

"De agrarische gebieden zijn bestemd voor de landbouw in de ruime zin. Behoudens bijzondere bepalingen mogen de agrarische gebieden enkel bevatten de voor het bedrijf noodzakelijke gebouwen, de woning van de exploitanten, benevens verblijfsgelegenheid voor zover deze een integrerend deel van een leefbaar bedrijf uitmaakt, en eveneens para-agrarische bedrijven. (...)".

Artikel 15.4.6.1 van hetzelfde besluit bepaalt :

"De landschappelijk waardevolle gebieden zijn gebieden waarvoor bepaalde beperkingen gelden met het doel het landschap te beschermen of aan landschapsontwikkeling te doen.

In deze gebieden mogen alle handelingen en werken worden uitgevoerd die overeenstemmen met de in grondkleur aangegeven bestemming, voor zover zij de schoonheidswaarde van het landschap niet in gevaar brengen".

Uit de samenlezing van deze bepalingen volgt dat de toelaatbaarheid van hinderlijke inrichtingen in landschappelijk waardevolle gebieden op grond van een tweevoudig criterium moet worden getoetst : ten eerste een planologisch, dat veronderstelt dat de overheid nagaat of de te vergunnen inrichting in overeenstemming is met de bestemming agrarisch gebied, en ten tweede een esthetisch, dat inhoudt dat de inrichting in overeenstemming is met de eisen ter vrijwaring van het landschap.

16. De milieuvergunningsaanvraag van de tussenkomende partij heeft betrekking op een biologisch fruitteeltbedrijf, omvattende het stallen van acht landbouwvoertuigen, een koelinstallatie en diepvriescel, de opslag van 2.000 liter mazout met brandstofverdeelslang, de opslag van 100 kg gewasbeschermingsmiddelen en een grondwaterwinning met een opgepompt debiet van 23.300 m³ per jaar.

Bij de stedenbouwkundige toetsing van een milieuvergunningsaanvraag dient uitgegaan te worden van de volledige inrichting : alle onderdelen ervan, met inbegrip van de activiteiten of handelingen die op zich slechts meldingsplichtig zijn, dienen als één globale inrichting te worden beoordeeld. Hieruit volgt dat de stedenbouwkundige toetsing te dezen niet beperkt mocht worden tot de grondwaterwinning die volgens de indelingslijst bij Vlarem I behoort tot de klasse 2-inrichtingen. Aangezien uit de milieuvergunningsaanvraag en het daarbij gevoegde uitvoeringsplan blijkt dat voor de koelinstallaties en de opslag van allerlei stoffen en producten een nieuweloods zal worden opgericht, diende het bestuur dit bedrijfsgebouw wel degelijk te betrekken bij het uitvoeren van haar stedenbouwkundige toets.

In tegenstelling tot de zienswijze die de tussenkomen partij in haar laatste memorie tracht te onderbouwen, moeten louter meldingsplichtige inrichtingen eveneens voldoen aan de ruimtelijke bestemmingsvoorschriften. Artikel 4.1.1.1 van het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (hierna : Vlarem II) bepaalt immers dat, behoudens afwijkende Vlarem II-bepalingen, de exploitatie van een in de derde klasse ingedeelde inrichting slechts toegestaan is "in zoverre de inplantingsplaats verenigbaar is met de algemene en aanvullende stedenbouwkundige voorschriften zoals vastgesteld in het goedgekeurde gewestplan of een ruimtelijk uitvoeringsplan of in een ander plan van aanleg".

17. Volgens de motivering van het bestreden besluit was de verwerende partij van oordeel dat het project zich "volkomen" in het landschappelijk waardevol agrarisch gebied "integreert" door de "doordachte keuze inzake materiaalgebruik, alsook door de keuze van inplanting waarbij aansluiting wordt gezocht bij bestaande bebouwing in de onmiddellijke omgeving (cfr. houthandelsbedrijf)".

De aansluiting bij bestaande bebouwing, te dezen een houthandel die in landelijk woongebied blijkt te zijn gelegen, vormt geen deugdelijk motief om de aantasting van een landschappelijk waardevol agrarisch gebied te verantwoorden. De rand van een landschappelijk waardevol agrarisch gebied, grenzend aan een ander, al dan niet bebouwd, bestemmingsgebied, dient in esthetisch opzicht ook gevrijwaard te worden. De materiaalkeuze van de op te richten loods is hieraan ondergeschikt en kan niet als rechtsgeldig motief dienen om de bescherming die het betrokken landschap geniet te veronachtzamen. Met betrekking tot de vraag of de voorziene "degelijke aanplanting" van aard is om het landschappelijk waardevol karakter van het betrokken gebied intact te laten, doet de bestreden beslissing niet blijken van een in concreto onderzoek, uitgaande van de bijzondere kenmerken van het landschap en van de specifieke kenmerken van datgene wat visueel moet worden afgeschermd.

Het eerste onderdeel van het eerste middel is gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt het besluit van de deputatie van de provincie West-Vlaanderen van 24 maart 2011 waarbij het bestuurlijk beroep ingesteld tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Beernem van 5 november 2010, houdende weigering aan de NV O'BIO van de milieuvergunning voor het exploiteren van een biologisch fruitteeltbedrijf, gelegen aan de Hulstlo te Beernem, wordt ingewilligd en aan de NV O'BIO de gevraagde vergunning wordt verleend voor een termijn van twintig jaar.

2. Dit arrest dient bij uittreksel te worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

3. Het Vlaamse Gewest wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 525 euro.

De tussenkomende partij wordt verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 125 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van negenentwintig november tweeduizend en twaalf, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Luc Hellin,	kamervoorzitter,
Eric Brewaeys,	staatsraad,
Peter Sourbron,	staatsraad,
bijgestaan door	
Elisabeth Impens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Elisabeth Impens

Luc Hellin